

**HXOS BAPYΣ
TΗ KΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ**

**Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ
Ὕχος βαρὺς**

Ως ό ἄσωτος Υἱός, ἥλθον κάγῳ οἰκτίρμον, δέξαι με προσπίπτοντα, ώς ἔνα τῶν μισθίων σου, ό Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Ως ό περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστάς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κάγῳ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη, ὑπάρχει μου ἡ ψυχή, πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ως τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με Σωτὴρ τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχήν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ως Ἡλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνούντων, Κύριε δόξα σοι.

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Κατανυκτικὰ
Ὕχος βαρὺς**

Ἐχουσα ψυχή μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε δακρύουσα ἐν στεναγμοῖς, κραυγάζουσα τῷ ἰατρῷ, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναριθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Ληστῇ, καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησάι μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως τῆς τοιαύτης διορθώσεως, ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, ὁ Θεός σῶσόν με ώς φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβίμ, ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὄρῶσα φέρεις, δὸν ἀπαύστως ίκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν
Μαρτυρικὸν**

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, παρά σου ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Κατανυκτικὰ
Ὕχος βαρὺς**

Ο τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, καὶ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος, καὶ Τελώνην δικαιώσας ἐκ βάθους στενάξαντα, κἀμε ἀπεγνωσμένον ἐξ ἔργων, οἴκτειρον Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ώς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικὸν

Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὴν πλάνην κατήργησαν, σκιρτάτῳ ἡ Ἑκκλησία, τὰ νικητήρια ἔορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ὕχος βαρὺς

Ἡ Ἑκκλησία βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ, καὶ κυπαρίσσῳ προσκυνοῦσά σε. Νίκας τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ο δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ὃς φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἵκετευε Θεοτόκε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικὸν

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἄλγος παραβλεψάμενοι Ἅγιοι, τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν οὐκ ἡρνήσασθε· διὸ ἵκετεύσατε τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῇ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικὰ
Ὕχος βαρὺς

Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Λόγε, ἐκτέμνοντας τὰ εἰδωλα· διό σε τὸν Δεσπότην, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Τῶν πανευφήμων Ἀποστόλων μνημόσυνα, τῆς Ἑκκλησίας οἱ τρόφιμοι ποιούμενοι, φδαῖς ἀσμάτων ὑμνήσωμεν Χριστόν· αὐτοὶ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσαν, κηρύξει τῆς μετανοίας, οἱ τῆς πλάνης διῶκται, καὶ τοῦ Κόσμου λαμπτῆρες, καὶ πρεσβευταὶ τῆς Οἰκουμένης.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε ἐξ ἵς ἀτρέπτως ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, χαῖρε σεμνή, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ πιστῶν σωτηρία, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν Μαρτυρικὸν

Ἄγιοι πρεσβεύσατε, ἅφεσιν δοθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα Ὕχος βαρὺς

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔγχον ἀνέδειξας τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ο δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ὄθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με Χριστὲ ὁ Θεός, ὃς φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν Μαρτυρικὸν

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήσχυναν, καθωπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντες κραυγάζουσι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ Ὕχος βαρὺς

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὃν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ δύοούσιος.

Ἄγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἄγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστόν, ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε, ἀλλ' ὃς ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, ὃς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὄλοκαυτώματα λογικά, θυσία δεκτή, εὐάρεστος τῷ Χριστῷ ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο, Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, μεθ' ὃν ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ἀνάπαυσον Σωτῆρ οὐκοδότα, οὓς μετέστησας ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντας, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα

τοῦ τόκου σου, ἔρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γάρ οὕσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή,
ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυησεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε
πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς. Πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικὰ Ὕχος βαρὺς

Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· ἐπὶ γῆς γάρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὴν πλάνην
κατήργησαν, σκιρτάτῳ ἡ Ἑκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ, καὶ μόνῳ νικοποιῷ,
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἄλγος παραβλεψάμενοι Ἅγιοι,
τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν οὐκ ἡρνήσασθε. Διὸ ἰκετεύσατε τόν φιλάνθρωπον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στίχ. τοῖς Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἄγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν,
βυθοῦνται ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, καὶ ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, ὃν τελοῦμεν
τὴν μνήμην φιλάνθρωπε, καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχοντες, ως ἐλεήμων συγχώρησον, καὶ
εὐδιάλλακτος Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ
πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, ἡ πρὸ^{τό}
τοκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκου παρθένος μείνασα.

Εἰς τὸν Αἴνους Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ Ὕχος βαρὺς

Τὴν μνήμην τῶν ἀγίων σου Ἀθλοφόρων, ἐορτάζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Χριστὲ βιῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βιῶντες· Κύριε
δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βιῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Ἐν πνέοντες, πρὸς ἐν βλέποντες οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ
θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλους τῆς τελευτῆς, ὃ τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους
προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Ὅτι κανὸν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ
γεννήσει τὰ ὄφειλόμενα λειτουργήσωμεν, ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, τὸ κοινὸν ἴδιον
ἡγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι, ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ψυχὰς ἀς προσελάβου, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων καὶ ἐκλεκτῶν σου, ἀνάπαυσον
Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Θεόνυμφε, παστάδα καὶ πύλην, καὶ θρόνον πύρινον

ἀποκαλοῦντές σε, καὶ ἀλατόμητον ὅρος, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον.

Ἀπόστιχα
Νεκρώσμα Προσόμοια
τοῦ Θεοφάνους
Ὕχος βαρὺς
Καταφρονίσαντες [ΤΟΑΚΟΥΤΕ](#)

Νενεκρωμένος ὡράθης, ἐπὶ Σταυρῷ μόνε ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρωσάμενος, ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς ὥραιότητος, καὶ ταῖς, τοῦ θείου σου φωτός, ἀκτῖσιν ἐκλάμπεσθαι, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν ἀύλῳ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανείας σου, σὸν Αγγέλοις χορεύοντας περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ως ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπής πλουσίας χρηστότητος, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ τῶν Παρθένων νυμφῶνι, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ὄμοιον

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρίν, ἐν νόμῳ δικαιώσις· δι' ἡμᾶς γὰρ ὁ Χριστός, σταυρωθεὶς ἐδικαιώσεν, ὃς οὖν ἔχουσα παρρησίαν, ὡς Μήτηρ ἱκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγχνον, τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων Πανόμνητε.